

الگوی مسکن بومی روستایی در شهرستان هامون

صادق اصغری لقمجانی^۱، اعظم بردبار گلوی^۲

استادیار گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشگاه زابل
۲- دانشجوی کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشگاه زابل
geo91.bordbar@yahoo.com

چکیده

مسکن روستایی به طور طبیعی تجلیگاه شیوه زیستی- معیشتی گروه‌های روستایی به شمار می‌رود و الگو و عملکردهای آن در پیوند با عرصه مکانی- فضایی، به مثابه دریچه‌های به شناخت چشم اندازها و روندهای حاکم بر زندگی روستاست و از جمله مهم‌ترین عوامل تشکیل‌دهنده بافت روستایی محسوب می‌شود که متاثر از عوامل طبیعی و انسانی در هر منطقه شکل گرفته. با توجه به مطالب فوق هدف مقاله حاضر بررسی الگوی مسکن بومی در شهرستان هامون که یکی از شهرستانهای منطقه سیستان است می‌باشد. روش تحقیق توصیفی و بر مبنای مطالعه منابع کتابخانه‌ای و کتب تاریخی می‌باشد. نتایج پژوهش بیانگر آن است که الگوی بومی مسکن شهرستان هامون به گونه‌ای است که متناسب با اقلیم شهرستان بوده و دارای ارتباط محکمی با فرهنگ مردم منطقه و زندگی روزمره آنها می‌باشد و به هیچ عنوان عنصر یا فضای بیهوده و صرفاً محض زیبایی یا تجمل در مسکن بومی منطقه به چشم نمی‌آید.
واژگان کلیدی: مسکن بومی، الگو، روستا، سیستان، شهرستان هامون.